

ОЛІЙНИК Галина Петрівна (23. 06. 1955, с. Орестів Здолбунівського, нині Рівненського р-ну Рівненської обл.) — поетеса. Членкиня НСПУ (2024). Закінчила Київський університет імені Т. Шевченка (1977). Працювала 1980—2001 помічником прокурора Здолбунівського р-ну, потім займалася приватною юридичною практикою. Дебютувала добіркою поезій

«Лише вогонь» у журналі «Дзвін» (2009, № 9—10), в якому (а також газеті «Літературна Україна», «Українська літературна газета») згодом опубліковано низку її віршів. Художньо-естетичне спрямування: духовно-філософська лірика, патріотична поезія. За творчістю О. знято телепередачу в телепрограмі «Погорина» Рівненського телебачення (2012).

Основні твори

Душа після сповіді. 2000; Вертикаль. 2006; Дотиком вогню. 2007; Танець розквітлого саду. 2012; Пора співати. 2015; Квіти прийдешні. 2020; Непроминальний подих фіолету. 2023 (усі — Рівне).

Рекомендована література

1. Вовчанська В. Срібна нота в піснях солов'я // Слово Просвіти. 2021, 21—27 жовт.;
2. Смоляк О. Одухотворені квіти прийдешні // Літературна Україна. 2022, 12 лют.;
3. Палій А.-В. Поезія, яка будує висотою любови // Дзвін. 2022. № 5—6.

І. В. Одерако

Бібліографічний опис:

Олійник Галина Петрівна / І. В. Одерако // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-890811>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).